

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobců: a) Ing. M. Š., narozená dne X

b) J. Š., narozený dne X
oba bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

za účasti osoby

zúčastněné na řízení: **obec Březno**
sídlem Radniční 97, 431 45 Březno
zastoupená advokátem Mgr. Bc. Tomášem Auerem
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2024,
č. j. KUUK/177068/2024, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá**.
- II. Žalobce b) je **povinen** Krajskému soudu v Ústí nad Labem zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2024, č. j. KUUK/177068/2024, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Chomutova ze dne 17. 6. 2024, č. j. MMCH/80139/2024, jímž bylo dle § 80 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, vydáno územní rozhodnutí o změně využití území „*Březno p. č. XA – skatepark u čp. XB*“ na pozemku p. č. XA v katastrálním území X. Žalobci se eventuálně domáhají toho, aby soud rozhodl, že rozhodnutí žalovaného je nicotné.
2. Žalobci v žalobě současně navrhli, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud předem uvádí, že při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě postupoval v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 31. 10. 2023, sp. zn. IV. ÚS 1641/23, v němž bylo formou právní věty vyloveno, že „*[j]estliže navrhovatel žádost o*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odkladný účinek a správní žalobu spojí v jednom společném podání, mají obecné soudy při posuzování žádosti o odkladný účinek povinnost vycházet z celého obsahu podání.“ Soud tedy vycházel z tvrzení žalobců ohledně vzniku újmy uvedených v rámci celého podání. Svůj návrh žalobci odůvodnili tím, že napadené rozhodnutí již nabylo právní moci, stalo se vykonatelným, a hrozí tak zahájení realizace skateparku. Dále uvedli, že v případě realizace skateparku by došlo k narušení jejich práva na užívání nemovitostí v jejich vlastnictví, a to nejen rodinného domu č. p. XC, ale zejména pozemku p. č. XD. Toto právo bude narušeno především imisemi impulzivního hluku pocházejícího ze skateparku. Současně žalobci uvedli, že v případě realizace skateparku včetně betonové protihlukové stěny o výšce 2 metry dojde k zamezení výhledu na Krušné hory, který je pro ně nenahraditelným. Dodali, že v případě následného uvedení pozemku p. č. XA do původního stavu by hrozilo vynaložení dalších finančních prostředků z veřejného rozpočtu obce Březno. Dle žalobců nebude přiznání odkladného účinku žalobě v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť stavba skateparku jím není.

3. Žalovaný nesouhlasil s návrhem žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě. Uvedl, že nejsou podmínky pro jeho přiznání naplněny, neboť žalobci neprokázali, že by jim výkonem napadeného rozhodnutí hrozila vážná újma. Tvrzení žalobců označil za obecná a zčásti směřující do ochrany zájmů jiného subjektu. Žalovaný dále poukázal na existenci veřejného zájmu na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí a dodal, že jiné skutečnosti, které by svědčily o ohrožení jiného veřejného zájmu v důsledku odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí mu nejsou známy.
4. Osoba zúčastněná na řízení označila návrh na přiznání odkladného účinku žalobě za nedůvodný. Podle osoby zúčastněné na řízení žalobci nesplnili minimálně podmínku existence nepoměrně větší újmy, která jim vznikne. Zdůraznila, že povinnost tvrdit a prokázat vznik nepoměrně větší újmy stíhá žalobce, přičemž musí konkrétně specifikovat, v čem má újma spočívat, a toto své tvrzení musí doložit a prokázat. Osoba zúčastněná na řízení dále uvedla, že jakákoliv polemika žalobců o potenciálním vzniku újmy na straně osoby zúčastněné na řízení je pro přiznání odkladného účinku zcela lichá, když ustanovení § 74 odst. 2 s. ř. s. jasně stanoví, že tato musí být dána na straně žalobců, a nikoliv na straně jiných osob. Dle osoby zúčastněné na řízení žalobci nespécifikovali, v čem nepoměrně větší újma bude spočívat. Konstatovala, že přiznáním odkladného účinku jí může vzniknout závažná újma, neboť je předpoklad, že pro realizaci stavby skateparku využije financování z dotačního programu (kde již podala žádost), pročez dojde-li k přiznání odkladného účinku, nebude osoba zúčastněná na řízení moci dále pokračovat v naplňování podmínek dotace, kdy bude reálně hrozit to, že tyto podmínky nesplní, což by mohlo znamenat ztrátu možnosti čerpat uvedenou dotaci, a tedy i citelný zásah do její majetkové sféry.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

6. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že majetek žalobce se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převaha hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.
7. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
8. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud vycházel ze žalobou napadeného rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o změně využití území „*Březno p. č. XA – skatepark u čp. XB*“ na pozemku, který sousedí s nemovitostí ve vlastnictví žalobců. Žalobci tvrdili, že újma jim vznikne zejména imisemi impulzivního hluku pocházejícího ze skateparku. Dle soudu je zřejmé, že stavbou skateparku, a především jeho užíváním, dojde ke zvýšení hladiny hluku v jeho okolí. Z napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že z důvodu snížení hluku ze skateparku byla stavebníkem navržena stavba protihlukové stěny, tedy skutečnosti, že skatepark může být zdrojem hluku, si byl vědom i stavebník. Stavba protihlukové stěny však dle napadeného rozhodnutí nevyžaduje vydání stavebního povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu, tedy tato stavba může být provedena již na základě napadeného rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené soud považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě, tedy existenci újmy, za splněnou.
9. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud konstatuje, že musel posuzovat protichůdné zájmy žalobce a osoby

zúčastněné na řízení. Je třeba zdůraznit, že měl-li mít návrh žalobců na přiznání odkladného účinku úspěch, musely být z jejich strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. V posuzovaném případě žalobci tvrdili pouze hypotetickou možnost imisí, spočívajících v impulzivním hluku pocházejícího ze skateparku. Soud nikterak nezpochybňuje, že k určitým imisím v podobě hluku při provozování skateparku dojde, a že tyto budou žalobci vnímány důvodně jako jim způsobená újma. Proto také shledal naplnění první podmínky, jak je uvedeno výše. Pokud však jde o splnění druhé podmínky, pak je třeba konstatovat, že žalobci netvrdili, ani neprokázali, v jakém rozsahu budou hlukem zatíženi, zda se bude skutečně jednat o hluk nadměrný, a to již vzhledem k plánované výstavbě protihlukové stěny. Pokud jde o žalobci tvrzené zamezení výhledu na okolní krajinu, pak k této námitce nebylo možno při posouzení důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě přihlídnout, neboť nejde o újmu, která by vyžadovala soudní ochranu. Vlastník nemovitosti totiž nemá žádné garantované právo, aby byl výhled z jeho oken zachován bez jakýchkoli změn (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 As 166/2018-67). Má „pouze“ právo na ochranu před takovými zásahy, jejichž důsledkem by byla úplná ztráta výhledu (např. zastavení existujících oken) nebo kdy je odnětí výhledu kombinováno s dalšími nepříznivými vlivy jako je nemožnost otevřít okno, zamezení proudění vzduchu, vlhkost, apod. Takový zásah však žalobci v žalobě netvrdili. Žalobci tedy pro přiznání odkladného účinku žalobě argumentují toliko nekonkrétními obavami z hluku, který jim vybudovaný skatepark způsobí. Naproti tomu, pokud by byl žalobě přiznán odkladný účinek, zcela konkrétně dojde k (byť dočasnému) zastavení veškerých činností směřujících k vybudování plánovaného záměru, a v souvislosti s tím i k omezení, ne-li k zániku, možnosti získat peněžní prostředky z dotačního fondu na financování záměru. Dle žalovaného byla již na financování projektu dotačními prostředky podána žádost. Dle názoru soudu by v případě přiznání odkladného účinku žalobě vznikla žalovanému nepoměrně větší újma v podobě zamítnutí žádosti o dotační prostředky než žalobcům, kterým (možná) bude do pravomocného rozhodnutí soudu ve věci samé hrozit v denní době zvýšený hluk při provozování skateparku. Je proto třeba konstatovat, že nebyla splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.

10. Vzhledem k uvedeným skutečnostem, kdy nebyla splněna druhá z podmínek, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním třetí zákonné podmínky. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a návrh žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
11. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci b) uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

12. Soudní poplatek je žalobce b) povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1649000125**.
13. Pro úplnost soud uvádí, že žalobkyni a) povinnost uhradit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku neuložil, neboť žalobkyně a) již tento poplatek uhradila při podání žaloby společně s poplatkem za podání žaloby.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Ústí nad Labem 18. února 2025

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu